

Onze onderlinge relaties als christenen

door: S. Prod'hom

Met de hulp van de Heer zal ik proberen te antwoorden op uw volgende vragen:

- 1 Kan ik naar predikers op evangelisatie avonden gaan luisteren, zelfs als ze behoren tot een of ander godsdienstig systeem van de christenheid?
- 2 Kan ik me aansluiten bij hen in hun werk?
- 3 Welke onderlinge relaties kan ik onderhouden met de kinderen Gods, die behoren tot de verschillende kerken in de christenheid?

1

Het Woord van God geeft ons geen regels die we kunnen opvolgen of bepaalde teksten voor een of ander geval. Het Woord richt zich tot het geestelijk inzicht. Het verlicht door feiten en leringen, die samen de beginselen vormen, waarnaar de christen moet handelen. Om in staat te zijn deze beginselen toe te passen op onze wandel, moet de liefde van Christus ons hart vervullen. Hij moet de beweegreden zijn die ons doet handelen. Paulus zegt in Filippi 1:9-11, *“En dit bid ik, dat uw liefde nog meer en meer mag toenemen in kennis en alle inzicht, om te beproeven wat het beste is, zodat gij zuiver en onberispelijk zijt, tegen de dag van Christus, vervuld met de vrucht van de gerechtigheid, die door Jezus Christus is, tot heerlijkheid en lof van God.”* De liefde die wij voor iemand hebben is de scherpzinnigste gids om ons te leren wat voor hem niet alleen goed is maar het wat het beste is. Het is een goede zaak te gaan luisteren naar een woord van evangelisatie. Maar misschien is het wel beter er niet heen te gaan. Om te weten te komen wat ik in zulke gevallen moet doen, moet ik niet zoeken, wat mij aangenaam is. Mat wat de Heer aangenaam is. Veel christenen beamen zonder aarzelen dat het de Heer aangenaam is. De reden daarvoor is dat ze alleen het nagestreefde doel in overweging nemen. Het heil van zondaars. Dat is natuurlijk een goed iets. Maar als het gaat om ons gedrag als christenen kan alleen maar één ding ons besturen. Dat is de trouw aan de Heer. Deze trouw brengt ons er toe, ons af te zonderen van wat niet overeenkomstig het onderwijs van Zijn Woord is. Na veel oefeningen van hart en geweten, soms zeer moeilijke heeft de getrouwe dikwijls zich moeten

afzonderen van veel geliefde kinderen van God. Terwijl hij bij hen gebleven zou zijn, als hij alleen zijn broederlijke genegenheid had laten spreken. Maar trouw aan Christus ging voor alle andere vragen en maakte afzondering noodzakelijk. Deze afzondering voor Christus heeft zich allereerst geopenbaard door de vergadering van de kinderen van God aan de Tafels des Heren. Want daar vindt de gemeenschap zijn verhevenste en kostbaarste uitdrukking voor het hart van de Heer en Zijn verlost. Moeten zij die verwerklijken door een of andere verbinding met gelovigen die door ongehoorzaamheid aan het Woord de gemeenschap aan de Tafel van de Heer onuitvoerbaar maken?

Zeggen wij daardoor dat hun evangelisatie iets verkeerd is? Zeker niet. De getrouwe gelovige oordeelt niets anders dan de plaats door hen ingenomen en waarin zij volharden. Ik heb ze lief. Ik ben blij dat het evangelie verkondigd wordt. Maar ik zeg het nog een keer: mijn gedrag tegenover deze broeder wordt bestuurd door de trouw aan Christus en niet door broederlijke gevoelens. Ook niet door de wens hoe groot en kostbaar ook, dat Christus in de wereld verkondigd wordt.

Laten we ons ook herinneren dat als we niet bestuurd worden door wat voor ons aangenaam is. (En wat is er aangener voor het christelijke hart dan het Evangelie te horen verkondigen.) Maar door wat de Heer aangenaam is. Moeten we ook in aanmerking nemen de belangen van onze broeders. In plaats van te kijken wat broeders doen, om onszelf toe te staan als zij het doen, waarbij we misschien wel een stap verder gaan. En wij moeten er ook aan denken dat anderen ons gedrag bekijken om zich daar aan te spiegelen. Vooral zij die jonger in het geloof zijn. Men kan het hun niet kwalijk nemen. Als zij volgen in hetgeen wij hun zijn voorgegaan in de christelijke loopbaan. De Thessalonikers waren voorbeelden geworden voor allen die geloofden in Achaje. (Zie ook Fil.3:17 en zo veel andere teksten) Leert het Woord ons niet, dat onze wandel invloed heeft op anderen, ten goede of ten kwade? *“Maakt rechte paden voor uw voeten, opdat het kreupele niet ontwricht, maar veeleer genezen wordt”* (Hebr. 12:13). Een zelfde beginsel vinden we in Romeinen 14:13-23 en in 1 Korinthe 10:23-33 Wij worden geroepen om van vele dingen afstand te doen.

Die ook al zijn ze misschien geoorloofd en valstrik kunnen worden voor zwakke broeders. Als we dit beginsel toepassen op het onderwerp dat ons bezighoudt zien we – en wij hebben dat ervaren – dat weinig christenen geoefend zijn in de afzondering die een getrouw getuige moet kenmerken. Omdat ze broeders verder gevorderd dan hun zien gaan naar lezingen, conferenties en deelnemen aan allerlei activiteiten op christelijk gebied. Deze broeders veroorloven zich die vrijheid en helaas ook een grotere vrijheid om hun smaak en wensen te voldoen. Deze neiging kan ze tenslotte in de wereld brengen. Of nog erger de wereld in de vergadering. Dit komt helaas maar al te dikwijls voor. Wij hebben dus de verantwoordelijkheid de strekking van onze daden te overwegen voor onze broeders, vóór dat we ze doen.

Er bestaan schriftuurlijke grenzen waarmee we rekening dienen te houden in alle dingen. Net zoals er grenzen waren voor het land Kanaän. De grenzen konden bereikt, maar niet overschreden worden. (Joz.1:4) Voor ons zijn de grenzen niet vastgesteld in een wetboek. Zij worden geestelijk onderscheiden. Als het hart gehecht is aan Christus en gevoed wordt met Zijn Woord, zoals de heiligen te Filadelfia, die in hun liefde tot de Heer, het Woord hadden bewaard en Zijn Naam niet hadden verloochend. In die liefde moeten wij toenemen. Om dat wat het “beste” is te kunnen onderscheiden.

2

Het voorgaande dient tegelijkertijd als antwoord op de eerste en op de tweede vraag. “Kan ik me aansluiten bij hen in hun werk?”

Ik zou er iets belangrijks aan toe willen voegen. Onze belangstelling voor het heil van zondaars moet ons er toe brengen de Heer te vragen. Dat Hij het Evangelie overall, waar het gepredikt wordt, wil zegenen, en door wie ook, die het in waarheid prediken. En deze zegen zal niet uitblijven. Dank zij God worden er veel zielen door de prediking van het Evangelie gered. Ondanks de tegenstand van de vijand. God is soeverein. Hij bedient zich van wie Hij wil om de boodschap van genade aan zondaars te laten horen. Door Zijn Woord werkt Hij. Dit Woord, gepredikt door wie dan ook, brengt vrucht voort. De prediker is alleen maar de zaaier. Als hij geen onkruid maar goed zaad in de aarde zaait. Er zullen resultaten voortgebracht worden, naar de gesteldheid van de grond waarin het valt. En die grond heeft God bewerkt. En God is schrijft ze in, niet de prediker. De ontrouw van de Gemeente, het verval dat er het gevolg van is en dat zelfs de ware gelovigen kenmerkt te midden van de christenheid, kan niet verhinderen dat God zondaars redt. Hij zal Zijn werk volbrengen. Christus zal Zijn Gemeente bouwen. De bruiloftsmaal zal gevuld worden. God zal ieder van Zijn dienstknechten belonen voor zijn toewijding. Maar mijn gedrag moet geleid worden door gehoorzaamheid aan het Woord van God. Niet door het goede, dat God in de wereld volbrengt. Niet door de instrumenten die

het Hem behaagt te gebruiken. Niet door de zegen, die Hij op hun werken geeft. Wat de beweegredenen ook zijn. Ik kan mij er over verheugen naar het voorbeeld van Paulus. (Fil.1:18)

3

“Welke onderlinge verbindingen kan ik onderhouden met de kinderen Gods, die behoren tot de verschillende kerken in de christenheid?” Ik moet nooit een christen zien of aan hem denken zonder hem te beschouwen als een lid van het Lichaam van Christus. De Heiland heeft, dezelfde prijs betaald, hetzelfde offer gebracht, zowel voor hem als voor mij. Of de verlost nu zwak is of trouw ze zijn beide voorwerpen van dezelfde liefde. De liefde tot alle heiligen is onafscheidelijk van de liefde voor Christus en moet ons leiden in de relaties die wij met andere christenen hebben. Ook met hen, met wie wij van de gemeenschap aan de Tafel van de Heer zijn beroofd. Verenigd aan deze Tafel, op het beginsel van de eenheid van het Lichaam van Christus, omvatten onze harten alle leden van dit Lichaam. Het wordt voorgesteld door dit éne brood, de uitdrukking van het éne Lichaam. Door onze liefde voor Christus en voor hen, doet het ons verdriet ze daar niet te zien. Als dat zo is, worden wij bewaard voor de sektarische gedachte, die geneigd zou zijn hen, die deze tafel omringen te beschouwen als alleen de Gemeente van God te zijn.

Een werkzame liefde, die lijdt door deze toestand zal ons er toe brengen om onze broeders en zusters er toe te bewegen om te wandelen in de weg van gehoorzaamheid. De kostelijke zegeningen te verkrijgen die de onderworpenheid aan het Woord van God geeft. Wij zullen geen gelegenheid verloren laten gaan door op deze manier goed te doen. Wij zullen hun geestelijke ontwikkeling zoeken, door met hen over Christus te spreken. Met dezelfde genade, welwillendheid en waarheid die hun en onze Heiland hebben gekenmerkt. Maar we zullen in onze verbindingen met hen alles vermijden wat hun zou doen geloven dat wij onverschillig zijn voor de plaats die zij ingenomen hebben. Maar we zullen ze ook nooit vergeten in onze gebeden. Als we hun ware belangen zoeken in liefde naar Gods gedachte. Dan zullen wij bewaard en bestuurd worden in al de bijzonderheden van onze verbindingen met hen. Zonder dat wij ons blootstellen om inconsequent te zijn met de plaats van afzondering. Want op die plaats heeft gehoorzaamheid aan het Woord ons geplaatst.

Maar er is nog een andere belangrijke vraag. Zijn wij werkelijk in staat, nuttig te zijn voor onze broeders en zusters naar de gedachte van God? Kunnen wij, zoals hierboven gezegd, als wij zelf voldoende met Christus gevoed zijn, tot hun spreken over Hem? Is onze godsvrucht in overeenstemming met onze kennis van de leer? Moeten wij niet veel leren van de godsvrucht van geliefde kinderen van God, aan wie wij de waarheden zouden kunnen leren. Zij weten de waarheid misschien niet zo, maar ze overtreffen ons in de

praktijk die ze wel weten. Is onze liefde overvloedig in kennis en alle inzicht om de uitmuntende (beste) dingen te onderscheiden? Al deze overwegingen, en zoveel andere, dringen zich aan ons op, als wij ons voor de Heer en voor Zijn Woord stellen. Zij moeten ons het licht dat wij hebben met veel genade laten gebruiken tegenover onze broeders en zusters. Laten we niet pronken met waarheden, terwijl ons hart zich onttrekt aan de consequenties. Ons hart dat zo dikwijls verzwakt is door de dingen die in de wereld zijn. Als onze praktische toestand niet overeenstemt met onze kennis zullen wij onze broeders en zusters ergeren in plaats van hun hart tot zegen te zijn.

O, mocht ons hart toch meer gevoed worden met Christus. Dan zouden wij meer inzicht hebben om de vragen die onder ons opduiken op te lossen in deze

dagen van zwakheid. Deze vragen zouden zich zelfs niet voordoen als ons geestelijk niveau wat verhevener was.

De Heer geve ons, voor alles, meer geoefend te worden over onze eigen wandel. Om deze in overeenstemming te brengen met de gedachte van de Heer. Mochten wij Hem eren door een trouw leven. Afgezonderd te wandelen van alles wat de wereld en wat de legerplaats kenmerkt. Pas dan zullen we echt nuttig kunnen zijn voor al onze broeders en zusters in de liefde van God in overeenstemming met de waarheid.

Uw broeder in Christus,

S.P.

Oorsprong: [Onbekend](#)

Titel: -